

NAŠ GLAS

DELAMARIS IZOLA

INTERNA IZDAJA

LETO XIX

IZOLA, OKTOBER 1977

ŠTEVILKA 1

»Naš glas« izdaja kolektiv »Delamaris« Izola. List urejuje uredniški odbor skladno s predpisi. Predsednik uredniškega odbora Mitja ing. Dolher. Odgovorna in glavna urednica Albina Škapin. Tiska: Zvezniška tiskarna Ljubljana 1977, v nakladi 1300 izvodov. List dobijo člani kolektiva brezplačno.

Komentar uredniškega odbora ob ponovni izdaji našega glasila

»Naš glas« je po daljšem premoru ponovno izšel. Prav je, da navedemo vzroke, zakaj med tem glasilo ni izhajalo.

Osnovni razlog je ta, da smo z odhodom glavne in odgovorne urednice Albine ŠKAPIN ostali brez osebe, ki je uradno registrirana kot odgovorna za izdajanje glasila tako, da bi bilo izdajanje našega glasila proti zakonito.

jalo. Če si ogledamo stare številke našega glasila vidimo, da je večina člankov v njem na osnovi pogovorov z delavci, poročil o dogodkih v delovni organizaciji in izven nje, in podobno. Za tak način pripravljanja gradiva je potreben človek, ki bo delal samo na področju zbiranja in urejanja informacij, ki jih je dobil v direktnem stiku z delovnimi ljud-

leposlovno oblikovati. To sploh ni potrebno, saj imamo zato uredniški odbor, da pomaga prispevkom do take oblike, ki je primerna za glasilo. Važna je vsebina — smisel prispevka, ne pa oblika. »Naš glas« bo torej izhajal (tov. Škapin je pripravljena ostati glavna in odgovorna ured-

nica dokler se to vprašanje drugače nerazreši), če bomo sami kaj napisali, če ne bo pa še vedno ostalo »literarna suša«.

Ob tej številki se bodo sigurno razvile razprave. Napišite svoje mnenje, ideje in povejte kaj o težavah, ki jih morate odstranjevati vsak dan na delovnih mestih, saj vsak zase vemo, da ne gre vedno vse tako kot smo hoteli.

Svoje prispevke pošljite z interno pošto na naslov »Uredniški odbor, Naš glas«.

Za
Za uredniški odbor
Mitja Dolher

20 let delovne dobe v Delamarisu ni malo, toda danes je naš dan

Kljub poskusom kadrovske službe nismo dobili človeka, ki bi bil pripravljen prevzeti to delo. Tov. Škapin je bila pripravljena pomagati pri urejanju našega glasila še po odhodu iz HP Delamaris, jasno pa je, da ni mogla več pisati o naši problematiki, saj z njo ni bila več seznanjena. Pri tem pa že zadenemo ob drugi vzrok, zakaj glasilo ni izha-

mi, takega pa nimamo. Ker pa je »Naš glas« res naše glasilo v katerem hočemo brati o tem kar se dogaja v delovni organizaciji in njeni okolici je nujno, da tudi sami napišemo kar mislimo, delamo in čutimo, ne pa da mora vedno nekdo vleči besede iz nas. Ob pogovoru s člani kolektiva je bilo rečeno, da je nekaterim nerodno, ker svojih misli ne znajo

Zadnje, tretje mesto M/L Zlatoperka, nagrado zanjo je prejel Gvido Radolovič

Ribiški praznik

27. in 28. avgusta je Izola praznovala tradicionalni ribiški praznik. Da je ta praznik postal priljubljen, tradicionalen je dokaz v tem, da se ga je udeležilo veliko število ljudi iz bližnje in daljne okolice. Niti slabo vreme, ki je tiste dni nagajalo organizatorjem ni moglo preprečiti, da bi ribiški praznik ne doživel svojega prazničnega vzdušja.

Ob tej priliki na poseben način praznujejo tudi delavci Delamarisa posebno pa tisti, ki so 20 let

ulovu rib v letu 1976 in 77 priznani in simbolične nagrade.

Prvo mesto pri ulovu rib v letu 1976 je pripadalo M/L PRIMORKA za ulovljenih 318.929 kg rib. Poveljnik ladje je Marko ANTOLOVIČ.

Drugo mesto pri ulovu rib v letu 1976 to je 314.858 kg in najuspešnejša pri ulovu rib v letu 1977 do konca julija in sicer kg 106.204 je dosegla posadka M/L KNEŽAK s poveljnikom Jožetom HAMERSKOM na čelu.

Delavka Ivančič Štefanija prejema priznanje za 20 let dela

nepretrgoma zaposleni v delovni organizaciji. Letos je bilo to praznovanje nekoliko drugačno, kot prejšnja leta. V delavski restavraciji obrata ARGO je bila slavnostna seja centralnega delavskega sveta. Delavcem za 20-letno neprekinjeno delovno dobo in posadkam najboljših ribiških ladij je spregovorila predsednica CSD Breda PEČAN in v. d. glavnega direktorja Marcel KRALJ, ki sta slavljence pozdravila in se jim zahvalila za njihov doprinos pri razvijanju delovnih in samoupravnih odnosov. Podelila sta 89 delavcem za 20-letno neprekinjeno delovno dobo in najuspešnejšim ribiškim posadkam pri

Tretje mesto je dosegla posadka M/L ZLATOPERKA za ulovljenih 301.765 kg rib, poveljnik ladje je Gvido RADOLOVIČ.

Ribiški praznik je dosegel svoj praznični vrhunec v popoldanskem času s prihodom slavnostno okrašenih ribiških ladij v izolsko пристanišče, kjer jih je kljub slabemu vremenu pričakala množica ljudi in v pozdrav so zapiskale sirene vojaških in drugih privezanih ladij.

Praznovanje se je nadaljevalo ob dobro založenih stojnicah vzdolž obale, ob dobri kapljici in prijetnem vzdušju, kateremu so pripomogli ob večernih urah zabavni ansambli.

RZ

Delamarisova bodočnost

Ob pripravi gradiva za to številko časopisa, smo se na seji uredniškega odbora odločili, da vsaj v grobih obrisih prikažemo prizadevanja, ki so bila v Delamarisu v zadnjem času za ureditev notranjih razmer. O načrtih in spremembah nam je govoril v. d. direktor tov. Marcel Kralj.

Marcel Kralj

1. Kako nam lahko predstavite čas od lanskega leta do danes?

To leto je bilo za Delamaris zelo težavno, saj je bilo potrebno urediti precej stvari, ki so zavirale nadaljnji razvoj Delamarisa, tako da je ta nazadoval namesto, da bi napredoval. Delamaris je bil v stanju, ko mu je bila potrebna temeljita sprememba.

Tako je izdelan sanacijski program, ki ga je potrebno uresničiti, ne pa ga pustiti v predalih, kot se je doslej dogajalo. Torej danes gledamo v prihodnost Delamarisa z zaupanjem, ker se poleg sanacijskega programa pripravlja združitev Delamarisa in Droge v enovito organizacijo.

2. Pri vseh teh spremembah je odšlo iz Delamarisa precej delavcev, je bil to višek kadra ali zmanjšanje dela?

Delovne sile je bilo preveč za dohodek, ki se je ustvarjal v delovni organizaciji. Tudi razporeditev na delovna mesta je bila marsikje neustrezna. Podjetje je zapustilo tudi precej strokovnega kadra, zato menim, da nam bo tega občutno zmanjkovalo. Pripravljen je tudi program razporeditve delavcev, predvsem v skupnih službah na ustrezna delovna mesta, ki se bo izvršil po združitvi Delamarisa in Droge.

3. Do kdaj bo sanacija in kaj bo prinesla?

Najprej, in to želim poudariti, sanacijski program, ki ga sedaj pripravljamo, pripravljamo za izvršitev, ne pa za zunanje institucije. V ta sanacijski program je vloženih 8 mesecev dela, kjer so sodelovali vsi vodilni delavci, ki so v teh pripravi skupaj s predstavniki družbenopolitičnih organizacij pokazali veliko zavzetost za rešitev položaja Delamarisa. V sanacijskem programu so začrtane smernice za nadaljnji razvoj Irista, Arga in Ribe.

V Argu predvidevamo ponovno uvedbo Argove juhe, saj si Argo-

va juha lahko še pridobi sloves, ki ga je nekdaj imela na trgu. Izkoristiti pa moramo tudi do sedaj še ne izkoriščene proizvodne kapacitete s proizvodi, ki jih bo tržišče sprejelo. Riba pa se bo obnovila z novimi ladjami, ki bodo zagotavljale neodvisno od »mraka« stalni ulov ribe. S tem bomo zagotovili surovinsko bazo za našo proizvodnjo v Iristu, katero bo potrebno modernizirati, toda z novimi stroji, bo ostala vendarle klasična predelava ribe. Tudi naša prodaja, bo nudila trgu večjo izbiro sveže ribe. Prvo ladjo, ki jo gradijo v Veli luki pričakujemo v mesecu januarju naslednjega leta.

4. Mislite pri tem tudi na potrošnika?

Seveda, pri vsem tem je potrošnik, ko govorimo o Argovi juhi, o večji izbiri ribe na trgu, o boljši kvaliteti izdelkov, vedno v prvi vrsti. Z združitvijo Delamarisa in Droge se bo to pokazalo še v večji meri, saj bo izbirna bogatejša in dobava hitrejša. Naša prodajna moč se bo z združitvijo povečala, združeni bomo lažje nastopali na tujem in domačem trgu.

5. V bodoče bo prišlo do združitve sredstev in dela, kaj pa ime in sedež nove organizacije?

Novo ime bo Droga, sedež bo v Portorožu, še vedno pa ni rešeno prostorsko vprašanje bodočih služb. Menim pa, da to ni toliko pomembno, saj je danes celotno delovanje prenešeno v TOZD. Iris naj bi nosil ime Delamaris, ostalim TOZD pa ostane ime nespremenjeno, toda povečati se mora njihovo delovanje kot samostojne samoupravne enote.

6. Zakaj še ni širše razprave o sanacijskem programu in združevanju, saj je pred nami zelo kratek čas, če bo že s 1. 1. 1978 začela delovati nova organizacija?

Sanacijski program bo dan v verifikacijo družbenopolitičnim organizacijam v občini in republiki, istočasno pa bo stekla razprava pri političnih organizacijah v podjetju in na samoupravnih organih. Ta razprava bo potekala tako, da bo prišla do slehernega delavca, kot obrazložitev in obveza za nadaljnje delo.

7. Ali bo bodoča enovita organizacija Droga, še izkazala interese po nadaljnjem združevanju?

Seveda, še vedno se lahko združijo tudi ostale organizacije, če je to v interesu vseh TOZD.

Naslednji, katerega sem prosila za razgovor je bil v. d. pomočnik glavnega direktorja Delamarisa Martin Kokalj.

1. Optimistično ste vedno gledali na razvoj Delamarisa, ta optimizem še obstaja?

Moje optimistično gledanje je sedaj na boljših temeljih, saj bomo z združitvijo z Drogo postali na tržišču močnejši in sposobnejši prodreti, kar do sedaj nismo mogli ali nismo znali. Pripravljeni programi bodo šli v razpravo

med delavce tako, da bodo dobili potrdilo o njihovi pravilni usmeritvi med delavci in v širši delovni skupnosti.

Prav tako pa bomo dobili svoje mesto v združenem podjetju HP.

Poudarek je bil predvsem na boljšem nastopu na domačem in tujem trgu, in to v pogovoru s tov. Kraljem in tov. Kokaljem. V združenem podjetju bodo možnosti za boljšo prodajo večje, naš asortiman bo večji in kvalitetnejši. O tem, kako bo konkretno izgledala bodoča služba prodaje nam je povedal tov. Kranjc iz Droge in tov. Tul Armid iz Delamarisa, ki sta tudi pripravljala predlog bodočega dela na prodajnem področju.

Tov. KRANJC Ivo

1. Kako si vi predstavljate bodočo organizacijo?

Z združitvijo dveh organizacij Delamarisa in Droge, se bo formiral nov TOZD »Blagovni promet«, v katerem naj bi bila združena vsa izvozna dejavnost vseh TOZD razen Prodaje ribe na domačem trgu, katero za sedaj še ne bomo vključevali v novo TOZD.

V prvi fazi bomo združili potniško mrežo, tako, da bodo potniki imeli manjše območje za delo in se bodo lahko bolj posvetili našim kupcem, prodajali pa bodo seveda izdelke vseh TOZD v združenem podjetju. Kljub temu, da govorimo, da je naše tržišče že obdelano, je vendar še velika

njem času skladišče v Splitu, še kaj skupnih nosilcev nalog?

Ne, razen, sicer čisto slučajno, skupnega zastopnika v zunanji trgovini.

3. Še čisto na kratko, kateri proizvodi se v Drogi najbolj prodajajo?

Na tujem trgu zelišča in gobe, na domačem trgu kava in sicer mleto kava.

Pri najinem razgovoru je sodelovala tudi Zvezda Rudl, ki je v največji meri pomagala pri sestavi te številke časopisa. Ker pozna razmere v Delamarisu bolje kot jaz, saj je v tem letu živela skupaj z delavci, je postavila tov. Kranjcu naslednje vprašanje.

4. Kaj menite vi, bo Argo juha dobila svoje mesto na trgu, mesto, ki ga je nekoč že imela?

Verjetno bo, saj znamka Argo juha še vedno pomeni pojem na trgu in upamo, da bomo to mesto Argo juhi spet priborili, saj si kar ne moremo zamisliti sanacije brez predhodne borbe za uveljavitev slovesa Argo juhe.

5. Konkurenca ob tem verjetno ne bo indiferentna?

Na to, da bo naša konkurenca reagirala na združevanje moramo biti pripravljeni, saj je normalno. V združenem podjetju bi bili hitrejši, specializirali pa bi se tudi na posamezne izdelke, ki bodo tako kvalitetnejši in cenejši, ter hitreje dosegli kupcu.

Antolovič Marko s posadko je za svoje uspešno delo v letu 1976 dobil priznanje

možnost prodaje, saj nimamo obdelanih še vrsto potencialnih kupcev, od družbene prehrane, vrtcev, šol in podobnih. Druga naša naloga je združevanje skladiščnih prostorov, kar smo sedaj že napravili v Splitu. Vendar so skladišča, ki jih ima sedaj Delamaris ali Droga premajhna za združitev, zato bo potrebno iskati nove možnosti, verjetno pa bo potrebno v bodočnosti misliti tudi na skupno izgradnjo skladišča na obali, od koder se bo blago odpremljalo kupcem ali našim skladiščem po Jugoslaviji. Tako se bodo tudi prevozniki stroški zmanjšali, saj se bo enotno menjala dobava ali nabava blaga.

2. Že nekaj časa smo združeni v združenem podjetju HP, kjer so se predvidevala določena povezo-

Tov. TUL Armid

Skupna prodajna organizacija v novem predvidenem TOZD Blagovni promet bo po novem referendumu o združitvi Delamarisa in Droge v novo delovno organizacijo predstavljala veliko večjo potencialno moč na tržišču, ki bo zagotavljala nadaljnji prodor nove delovne organizacije k osvajanju tržnih pozicij oziroma nadaljnji afirmaciji. Z razvojem tehnologije je v zadnjem času vse bolj odvisno pozitivno poslovanje delovnih organizacij od sposobnosti in uspešnosti prodajnih organizacij, ki morajo zato biti sodobno organizirane z marketingom in sodelovati z razvojem, ostalimi strokovnimi službami ter proizvodnjo. Zadovoljiti takim zahtevam sodobne organizacije pa ni lahko niti eni od (Nadaljevanje na 3. strani)

(Nadaljevanje z 2. strani)
sedanjih dveh delovnih organizacij niti ne bo lahko združeni prodaji v bodočem blagovnem prometu, zaradi pomanjkanja ustreznega kadra na obalnem področju. Razen tega sedanja organizacija prodaje pogojuje tudi znatne stroške, ki jih prenesejo le

vah v Jugoslaviji, skupno sodelujemo v nekaterih stikih s kupci, z Drogo imamo skupno skladišče v Splitu, poizkus skupnega potnika in tako dalje. Vsi navedeni in drugi primeri skupnega nastopa v okviru TOZD Blagovni promet pa se bodo bolj učinkovito manifestirali po referendumu

Prvi — drugi, drugi po ulovu v l. 1976 in prvi, v prvih šestih mesecih letos

velike delovne organizacije z ustrežno veliko realizacijo.

Zdi se mi, da sta obe delovni organizaciji dosegli svoj maksimum prodaje s sedanjimi prodajnimi organizacijami in sedanjimi proizvodnimi programi. Da ne bi na dolgo in široko opisovali pozitivnih strani bodoče združene prodajne organizacije bi na kratko našteali nekatere:

1. številčno močnejša prodajna organizacija in s tem intenzivnejša obdelava tržišča.

2. širši prodajni asortiman in kompletnejša ponudba blaga kupcem.

3. večja možnost združevanja sredstev za razširitev distribucije in s tem zmanjšana obremenitev prevoznih in drugih stroškov na enoto proizvoda.

4. Skupen nastop na tuzemskih in inozemskih sejamskih prireditvah in tako dalje.

V nekaterih od naštetih točk, Delamaris in Droga že sodelujeta oz. imata skupen nastop: saj v okviru HP Ljubljana skupno nastopamo na sejamskih priredit-

mu o združitvi v skupno delovno organizacijo ter organiziranju skupne prodajne organizacije za vse TOZD Delamaris in Droge.

Kaj pa menijo naši delavci ob tem?

Tov. Albina Prodan je članica uredniškega odbora »Naš glas«. Na zadnji seji odbora smo jo zaprosili, da nam napiše nekaj o tem kaj menijo delavci, konkretno v TOZD Iris, kjer je zaposlena, o pripravah na združitev Delamaris in Droge. Od nje smo dobili sporočilo, da delavci s katerimi se je pogovarjala podpirajo združitev, vendar se bojijo, da bo v večjem podjetju tudi več problemov, katere bo še težje reševati.

Ker predhodno objavljamo pogovore z nekaterimi vodilnimi delavci, ki so tudi že odgovorili na vprašanja delavcev, bi sedaj ne ponavljali kaj se pričakuje od nove organizacije, ampak samo dodali, da upamo, da se njihova bojazan ne bo uresničila.

Albina Škapin

25. november — dan referendumu

Predsedstvo sindikalne konference HP »Delamaris« Izola je bilo seznanjeno z delom komisije za sprovajanje zakona o združenem delu in pripravo na združitev z delovno organizacijo HP »Droga« Portorož.

Komisija je predložila predsedstvu sindikata osnutek samoupravnega sporazuma o združitvi TOZD v delovno organizacijo HP Droga Portorož in tudi rokovnik za izvedbo predhodnega postopka referendumu.

Predsedstvo je uvodno sprejelo osnutek samoupravnega sporazuma in rokovnik. Ta rokovnik so sprejele tudi družbenopolitične organizacije Droge in Koloniale:

1. 10. 1977

Končna redakcija osnutka samoupravnega sporazuma o združevanju v delovno organizacijo.

5. 10. 77

Samoupravni sporazum razmnožen

6. 10. 77

Skupna seja obeh komisij in preložitve predloga samoupravnega sporazuma CDS (osnutek gre v razpravo).

do 12. 10. 77

Seja CDS HP Delamaris, sklepi:

1. priporočilo DS TOZD, da se določi dan referendumu 25. 11. 77

2. predlog DS TOZD za imenovanje volilne komisije in komisije za volilne imenike.

14. 10. 77 ob 16. uri

Sestanek političnega aktiva, skliče sekretar komiteja ZKS.

18. 10. 77 ob 16. uri

Konferenca ZK z udeležbo vseh DPO DO

do 21. 10. 77

Sestanek po TOZD, pripraviti program aktivnosti.

do 25. 10. 77

Sestanek po sindikalnih skupinah v TOZD.

do 4. 11. 77

Zbori delovnih ljudi.

do 8. 11. 77

Seje DS TOZD — razpis referendumu in potrditev imenovanja volilne komisije ter komisije za volilne imenike.

9. 11. 77

Seja volilne komisije: — imenovanje volilnih odborov

— priprave na izvajanje referendumu

11. 11. 77

Izobesiti volilne imenike.

18. 11. 77

Pripravljeni volilni material odposlati v zunanje poslovne enote.

23. 11. 77

Sestanek z volilnimi odbori in razdelitev volilnega materiala.

24. 11. 77

Volilni odbori uredijo volišča.

25. 11. 77

Referendum od 5.30 do 17. ure. Volilni odbori predajo zapisnike z volilnim materialom od 18. do 20. ure.

26. 11. 77 ob 7. uri

Sestanek volilne komisije, ugotovitev in objava izida glasovanja.

1. 12. 77

Seja CDS, poročilo in ugotovitev izida glasovanja.

Komisija za sprovajanje zakona o združenem delu in za pripravo združitve delovnih organizacij Droge, Delamaris in Koloniale je dolžna nadzorovati sprovajanje citiranega rokovnika.

Skupni posnetek 43 delovnih odlikovancev

43 odlikovancev

Predsednik skupščine občine Izola je v imenu predsednika republike maršala Tita podelil 43 delavcem naše delovne organizacije delovna odlikovanja. Na slovesnosti, ki je bila 26. aprila v Gostinskem šolskem centru so poleg odlikovanih delavcev prisostvovali še predstavniki družbenopolitičnih organizacij Izola in delovne organizacije ter predstavniki samoupravnih organov. Ob tej slovesni priliki je bilo podeljenih 20 medalj dela, 22 redov dela s srebrnim vencem in en red dela republike z bronastim vencem, najvišje priznanje, red republike z bronastim vencem je prejel Žarko VIŠNJIČ.

Odlikovanim delavcem je spregovoril predsednik skupščine Jože BOLJE, ki je poudaril, da ima podelitev odlikovanj v tem letu še prav poseben pomen, ker sovpada s pomembnimi obletnicami ZKJ in jubileji maršala Tita na vodstvu komunistične partije. Pomembno je tudi to, da so delavci Delamaris, ki so v večini iz neposredne proizvodnje

bili odlikovani v času, ko delovna organizacija Delamaris doživlja velike notranje spremembe zaradi temeljite sanacije.

»Ta priznanja naj bodo dokaz, da so se delavci že borili za boljše samoupravne in delovne odnose in so obenem vzpodbuda za boljše in učinkovitejše delovne uspehe ter za vzgled vsem ostalim delavcem kolektiva,« je poudaril predsednik skupščine.

Odlikovani so bili naslednji delavci:

RED REPUBLIKE Z BRONASTIM VENCEM

1. VIŠNJIČ Žarko

RED DELA S SREBRNIM VENCEM

2. BENCIC Josip
3. BERNETIC-OLENIK Emilija
4. FERLUGA Evgen
5. FRANK Jože
6. FRANK-GUSTINČIČ Rozalija
7. GLAVINA-CETIN Marija
8. GRIZONIČ-IVANČIČ Petra

(Nadaljevanje na 4. strani)

43 odlikovancev

(Nadaljevanje s 3. strani)

9. HOJNIK Milan
10. HRVATIN Marjan
11. KOCJANČIĆ Anton
12. LAZAR-KOZLOVIĆ Angela
13. LUTMAN Uroš
14. MAKAROVIC-GOGOLA Gabri-jela
15. MARKEŽIĆ Josip
16. MORGAN-KORENIKA Marija
17. RAZEN-PETRINJA Nada
18. STRAH-VASTL Roža
19. STRASNER Ivan
20. SVERKO Anton
21. VILER PUCER Helena
22. ZAFRED Franc
23. ZAHAR Peter

Odlikovancem je spregovoril
Jože Bolje

MEDALJA DELA

24. BABIĆ Fabijo
25. BONIN Viktor
26. BOŽIĆ Marijo
27. BUBOLA Anton
28. FELDA-GRBEC Avrelja
29. GORELA-PUCER Itala
30. HAMERSAK Jože
31. IVANČIĆ Darjo
32. JERMAN Just
33. KLEVA-TUL Marija
34. KRANER Vlado
35. MAVRIĆ Roman
36. PALČIĆ Jože
37. PILIH-RONDIĆ Marija
38. PLAZNIK-KRAVANJA Sergia
39. RUDMAN Marko
40. STIPANČIĆ-KOCJANČIĆ Ma-rija
41. ŠAIN Bruno
42. TULJAK-KOCJANČIĆ Ana
43. VIZINTIN DAMJANI Armida

Ob tej priliki smo obiskali tri odlikovane delavce, da vam jih predstavimo.

Kot smo že povedali je najvišje odlikovanje, to je red republike z bronastim vencem prejel Žarko VIŠNJIĆ.

Žarko VIŠNJIĆ je pokazal svojo pripadnost delovni organizaciji z več kot 20-letno neprekinjeno delovno dobo, za kar je že prejel priznanje. Rodil se je pred 51. leti v kraju Otočac v SR Hrvatski. Ze v zgodnji otroški dobi je ostal brez staršev in je moral svoja najlepša otroška leta preživeti v raznih otroških domovih v Srbiji. Leta 1944 se je aktivno vključil v narodno osvobodilni boj, kjer je ostal do konca. Po končani vojni je bil v aktivni službi JLA do konca leta 1955, ko je bil zaradi slabega zdravja invalidsko upokojen. Od takrat dalje se je vključil v delo v gospodarstvu, v Delamarisu kot referent za ljudsko obrambo, kjer še vedno dela.

Tovariš Žarko VIŠNJIĆ, ali je to prvo odlikovanje, ki ste ga prejeli?

— Ne, prejel sem več vojaških odlikovanj in sicer, medaljo za slug za narod, orden za hrabrost, orden za vojne zasluge III. reda in orden za vojne zasluge s srebrnim vencem. Red republike z bronastim vencem s katerim me je odlikoval maršal Tito je moje prvo delovno priznanje.

Kaj vam pomeni podeljeno odlikovanje?

— Veliko mi pomeni, kajti to je ob koncu moje delovne aktivnosti in mi pomeni priznanje za opravljeno delo, ki je zahtevalo včasih tudi odrekanje mojega prostega časa in istočasno obveza, da bom v bodoče še delal, kolikor bo v mojih močeh.

Rekli ste, da prejimate priznanje ob koncu vaše delovne aktivnosti, ali to pomeni tudi konec vaše dosedanje aktivnosti v raznih družbenopolitičnih organizacijah?

— V življenju me je vedno spremljalo delo in tako mislim tudi nadaljevati. Delal bom dokler bom mogel in kjer bom koristil.

Tako je zaključil svoje izjava Žarko VIŠNJIĆ.

Mi mu pa pri tem želimo še veliko delovnih uspehov in zadovoljstva.

Marija MORGAN se je odzvala najinemu razgovoru v svojem prostem času. Dela v oddelku pločevinaste embalaže, kot opravljalka avtomatske gumirke. Predsednik skupščine je tudi njej izročil 26. aprila red republike s srebrnim vencem.

Tov. Marija Morgan vi ste ena izmed najstarejših delavk v Delamarisu z neprekinjeno delovno dobo?

— Da, v delovno organizacijo takratno tovarno ARIGONI sem prišla delati s 15. leti. To so bila povojna leta, za nas takratno mladino polno revolucionarnega poleta. Do delovne organizacije sem vedno čutila neko navezanost, saj sem ji ostala zvesta celih 32 let.

Kakšni so vaši spomini na prva povojna leta?

— Živela sem na vasi v Dvorih nad Izolo. Mladost, težko pričati.

Žarko Višnjic

kovana in izbojevana svoboda je v nas mladih vzbudila tak delovni polet, da smo se vključili takoj v obnovo opustošene vasi in gradnjo zadružnega doma. Sledili so mitingi, razne manifestacije v katerih se je vedno slišal naš glas. Za vsako postavljeno nalogo smo poleg rednega dela našli rešitev in jo tudi opravili.

Ali ste bili za to delo tudi nagrajeni?

— Niti pomislili nismo, da bi morali za to biti plačani. Vendar zelo srečna sem bila, ko so mi podarili zlato značko udarnika.

Kako pa delo v tovarni?

— Kot sem že povedala s 15 leti sem se zaposlila v tovarni Arigoni. Iz Dvorov smo delavci šli peš na delo ob vsakem vremenu. Bili smo slabo oblečeni in obuti, toda to ni bila ovira, da ne bi bili pravočasno na delu. Spominjam se, kako so se volili prvi delavski sveti. Ponosna sem na to, da sem bila članica prvega delavskega sveta in upravnega odbora v tovarni Arigoni. Kasneje sem te funkcije tudi opravljal bodisi kot članica delavskih svetov ali pa raznih komisij.

Tov. Morgan Marija vedno ste nasmejani in dobre volje, ali ste imela v življenju tudi slabe trenutke?

— Moja velika želja je bila, da bi imela primerno stanovanje, saj je bilo takratno majhno in

BABIĆ FABIO je bil odlikovan z medaljo dela. Poiskali smo ga v oddelku litografije, ki ga tudi vodi. Ze v naprej je dal vedeti, da nima veliko časa, kajti v oddelku je precej neizpolnjenih delovnih mest, vendar delovne obveznosti je treba opraviti, da gre delo dalje.

Babić Fabijo je prišel v delovno organizacijo pred 23 leti, kot nekvalificirani delavec na delovno mesto težaka.

Tov. Fabijo Babić, kako ste spregledali novico, da boste odlikovani?

— Delovnega odlikovanja sem bil zelo vesel, še posebno zato, ker me je z njim odlikoval predsednik republike maršal Tito. Istočasno me je navdajal občutek, kot da je to odlikovanje preveč za mene, saj v našem delovnem kolektivu imamo veliko pridnih delavcev.

Če pogledamo dve desetletji nazaj, v kolektiv ste prišli kot nekvalificirani delavec, sedaj pa vodite oddelk litografije, kako vam je to uspelo?

— Samo z delom in s strokovnim izpopolnjevanjem ob delu. Veliko strokovnega znanja sem si pridobil v Saturnusu in Železniški tiskarni v Ljubljani, kjer sem bil na strokovnem izpopolnjevanju.

Sedaj se nahaja delovna organizacija v sanaciji, kaj bi v tem trenutku priporočali vašim sodelavcem?

Po prejetih delovnih priznanjih je nastala vsem v spomin še ta fotografija

vlažno. Skušala sem to urediti v delovni organizaciji, kajti po toliko letih dela, sem smatrala, da bi bil čas da tudi jaz pridem na vrsto. Žal so bili pred menoj drugi delavci, ki so bili stanovanja bolj potrebni. Poiskati sem morala drugo rešitev, sedaj je moje vprašanje stanovanja rešeno.

Kakšne so vaše želje v prihodnje?

— Čez par let bom šla v pokoj in želim si, da bi šla vsaj tako zdrava, kot sem sedaj. Dobro bi bilo, da bi se osebni dohodki zvišali, zato da bi bilo povprečje za pokojnino večje. In na koncu bi dejala naj mladina resno zagradi za delo, tako kot smo morali mi v povojnih letih, zato da bo Delamaris še naprej uspeval tako kot je nekdanj.

Na koncu smo Marijo Morgan čestitali za prejeto priznanje in ji zaželeli, da bi ostala zdrava in mladostna tako kot doslej.

— V tem trenutku nas reši lahko samo dobra delovna zavest, kvaliteto delo ter da vsak delavec naredi vsaj toliko za kar je plačan. To bi zadostovalo za saniranje delovne organizacije.

Izrečene želje, misli in vzpodbude naših delavcev nam vlivajo pravo mero upanja, da bomo premagali tudi te težave s katerimi se že celo leto spoprijemamo. Zvezda

CDS je dal v razpravo:

1. Samoupravni sporazum o združitvi TOZD v novo delovno organizacijo.
2. SS o združevanju dela delavcev v TOZD in SS skupnih služb.
3. Sanacijski program TOZD.

Investicije 1977

Že pred koncem lanskega leta so strokovne službe skupaj z vodstvi TOZD pričeli sestavljati program najnujnejših investicij, pri čemer so izhajali in takratnih potreb. Zaradi pričakovanega slabega poslovnega rezultata se

dela investicij izvedena tja do konca tega leta. Preostalo dobro polovico programa bomo skušali izvršiti v najkrajšem možnem roku, vsekakor pa se bo to zavleklo do prvega kvartala prihodnjega leta.

20 let delovne dobe iz TOZD Ribe je dosegel Muženič Silvo

z izvajanjem ni pričelo takoj po letu tega pa se je izkazalo, da so potrebe večje od naših lastnih zmoglosti. Zato so delavci vseh TOZD v juliju združili sredstva amortizacije s katerimi so zagotovili 50 % lastno udeležbo za najetje kredita v višini 8 milijonov din pri Kreditni banki Koper. Obenem je CDS odobril investicije za zagotovitev osnovnih pogojev rentabilnega poslovanja in za odpravo ozkih grl v predračunski vrednosti 16 milijonov din.

Realizacija investicij po tem programu poteka relativno ugodno, saj je za okrog 45 % naprav in opreme že naročeno, zaradi dolgih dobavnih rokov pa bo dokončna izvedba in montaža tega

V zaključku naj omenimo še težave s katerimi se srečujemo v končni fazi realizacije skoraj vsake točke iz programa investicij, ko gre za montažo ali pomoč ob montaži, ki jo moramo zagotoviti iz naših lastnih vrst. Tu naletimo večkrat na nerazumevanje posameznikov ali skupin, ki ne razumejo ali pa so pozabili, da gre za ukrepe s katerimi si moramo zagotoviti najnujnejše izboljšave tehnoloških linij in racionalizacijo proizvodnje. Vsem, ki so z veliko delovno vneto pripomogli k hitrejšemu izvajanju investicij gre pohvala, saj je tudi od tega odvisna gospodarnost investicij.

Dipl. ing. Branko MAHNE

Volitve organov upravljanja in delavske kontrole

Na referendumu, ki je bil 28. marca 1977 v petih TOZD (Argo, Avtotransport, Iris, Pločevinka in Riba) smo glasovali za sprejem sprememb Samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij združenega dela HP »Delamaris« Izola. Te spremembe so se odrazile v novi organizaciji delovne organizacije, ki je sedaj sestavljena iz 3 TOZD in sicer Argo, Iris, Riba in samoupravna skupnost skupne službe. Zaradi reorganizacije delovne organizacije in večjih kadrovskih sprememb, ki so močno okrnile dotedanje samoupravne organe so se pojavile potrebe po predčasnem razpisu volitev. Centralni delavski svet in delavski sveti TOZD ter samoupravne skupnosti »skupnih služb« so na pobudo sindikalne organizacije razpisali volitve vseh organov upravljanja in delavske kontrole na ravni podjetja in TOZD.

Volitve so bile uspešno opravljene 27. junija 1977, saj je od

skupnega števila 1.255 volilcev upravičencev (glasovalo 1.035, kar predstavlja 83 %).

Na ravni delovne organizacije je bil po delegatskem sistemu izvoljen 27-članski **centralni delavski svet** po principu 1 delegat na 50 delavcev v posameznem TOZD in samoupravni skupnosti. Za predsednika centralnega delavskega sveta je bila izvoljena prof. Breda PEČAN, za namestnika predsednika pa Boris RENER.

V 7-članskem odboru za pravice iz dela so zastopane vse TOZD in samoupravna skupnost. Za predsednika odbora je bil izvoljen Milan NARDIN, za njegovega namestnika pa Janez MOLK.

Odbor delavske kontrole šteje 5 članov, ki zastopajo TOZD in samoupravno skupnost. Za predsednika je bil izvoljen Aleksander KLEVA.

V skladu z zakonom o združenem delu je bila izvoljena 9-članska disciplinska komisija s pred-

sednikom na čelu. Komisija je bila izvoljena po delegatskem principu. Zbor združenega dela skupščine občine Izola bo moral v skladu z zakonom delegirati v komisijo še dva člana izven delovne organizacije. Novost delovanja komisije je v tem, da za vsak posamezni disciplinski prekršek določi predsednik disciplinske komisije 3-članski senat, ki obravnava posamezno sporno zadevo. Za predsednika komisije je bil izvoljen **Anton KOVŠKA**.

TOZD Argo, Iris in Pločevinka so si s tajnim glasovanjem izvolili 15-članski delavski svet v katerem so zastopani vsi deli delovnega procesa, 3-članske komisije delavske kontrole in 5-članske komisije za medsebojna razmerja. Samoupravna skupnost skupnih služb pa si je izvolila 11-članski delavski svet v katerem so zastopani vsi sektorji in 5-člansko komisijo za medsebojna razmerja. Vse zgoraj navedene organe vodijo njihovi predsedniki.

TOZD Argo:

— delavski svet, predsednik Franc MATAUS
— komisija delavske kontrole, predsednik GREGORIĆ Anastazij

— komisija za medsebojna razmerja, predsednik Zdenka MI-LENKOVIĆ

TOZD Iris:

— delavski svet, predsednik Josip POBEGA
— komisija delavske kontrole, predsednik Olivjer DEPANGER
— komisija za medsebojna razmerja, predsednik HRVATIN Aldo

TOZD Riba:

— delavski svet, predsednik Zmago GACNIK
— komisija delavske kontrole, predsednik Gvido RADLOVIĆ
— komisija za medsebojna razmerja, predsednik Anteo GLAVIĆ

Samoupravna skupnost »skupnih služb«

— delavski svet, predsednik ing. Jože REPIC
— komisija za medsebojna razmerja, predsednik dipl. ing. Ivan BARIČIĆ

Vsi izvoljeni organi so bili konstituirani in delujejo v skladu z našimi internimi samoupravnimi akti.

Predlog sprememb in dopolnitev v izvajanju štipendijske politike

Zbor dopisnikov družbenega dogovora o oblikovanju štipendijske politike v SRS je na seji zbora 30. 6. 1977. leta obravnaval osnutek predloga sprememb in dopolnitev družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v SRS.

Javna razprava o osnutku bo trajala predvidoma do konca oktobra 1977. leta. Navedli bi le nekaj bistvenih sprememb, ki se nanašajo na štipendijsko politiko. Za lažje razumevanje naj povemo, da se štipendije delijo na kadrovske (v delovnih organizacijah) in socialne (iz družbenih sredstev). Kadrovske štipendije se podeljujejo na osnovi dejanskih potreb posameznih delovnih organizacij. Višina le-teh je odvisna izključno od uspeha brez upoštevanja socialnega stanja. Štipendije iz združenih sredstev pa se podelijo vsem ostalim študentom in dijakom, ki niso vključeni v štipendije združenega dela in tistim, ki prejema kadrov-

ske štipendije, vendar njihov dohodek na družinskega člana ne presega cenzusa določenega pri štipendijah iz združenih sredstev. Osnova za izračun višine omenjenih štipendij je socialno stanje v družini, ne glede na to, za kateri poklic se je prosilec odločil (deficitni ali suficitarni).

Sprememba v novem predlogu sporazuma o štipendijski politiki je predvsem v tem, da morajo imeti tudi štipendije iz združenih sredstev kadrovske podlage.

V dosedanjem besedilu sporazuma je bila navedena formulacija pojmovana predvsem tako, da vsi, ki niso pridobili kadrovske štipendije lahko pridobijo štipendijo iz združenih sredstev. Novi odstavek pa pravi, da mora biti izkazana perspektiva vključitve v združeno delo. Samo slabši materialni položaj, čeprav ob boljšem učnem uspehu še ne more biti poročstvo za štipendije iz združenih sredstev, če prosilec (Nadaljevanje na 6. strani)

Med 20-letniki je bil tudi trgovski potnik Lukič Stjepan

Kako bo z ozimnico?

Predsedstvo sindikalne konference HP »Delamaris« je med ostalimi zadevami obravnavalo tudi vprašanje oskrbe delavcev z ozimnico.

Sklenilo je, da si bodo delavci lahko nabavili drva za ogrevanje v delovni organizaciji tako kot vsako leto doslej in sicer na predvidenem prostoru na območju TOZD IRIS. Za en m³ drv bo treba odšteti 260.— din, posebej se plača žaganje in prevoz drv od IRISA do doma.

Za ostale vrste ozimnice so dogovorjene enotne cene in sicer s HP »Droga« Portorož, TOZD »Kmetijska proizvodnja« Izola in trgovinami trgovskega podjetja

Nanos:

1. Jabolka jonatan, zlati in rd. delišes I. kv. à 6,50 din
Jabolka jonatan, zlati in rd. delišes II. kv. à 5,20 din

2. Krompir Igor, Desire à 3,20 din
3. Čebula à 5,00 din
4. Fižol à 28,00 din
5. Vložena vrtnina ETA Kamnik — mali paket 12 kozarcev à 139,00 din
6. Vložena vrtnina ETA Kamnik veliki paket 24 kozarcev à 269,00 din.

Odvisno od želje posameznega kupca bo mogoče kupiti tudi domače sorte jabolk kot na primer krivopecelj, bobovec, kanadke — vse po 5,20 din.

Najmanjša kupljena količina bo pri krompirju in čebuli 1 vreča, pri jabolkah 1 zaboj in pri fižolu 10 kg. Kupci plačajo blago ob prevzemu. Vse zgoraj omenjeno blago se lahko nabavi v Izoli in Luciji v času od 1. 10. do 30. 10. 77 vsak dan od 10. do 14. ure razen ob nedeljah.

Zakaj tako?

Na zadnji seji koordinacijskega sveta ZSMS, ki ni bil sklepčen so se mladi ponovno vprašali (seveda, tisti, ki so bili na sestanku) zakaj tako?

Na sejo koordinacijskega sveta so bili vsi pismeno vabljeni, nekateri so se opravičili, drugi tega niso smatrali za potrebno. Seveda so bili med manjkajočimi tudi mladi komunisti, ki bi morali največ doprinesati pri delu mladine.

Na vprašanje zakaj tako? je bil napisan naslednji odgovor:

Težko bi bilo opisati vso problematiko, s katero se mladi v Delamarisu srečujemo.

Predlog sprememb in dopolnitev v izvajanju štipendijske politike

(Nadaljevanje na 5. strani)
meni, da ni dolžan upoštevati družbenih potreb. V osnutku sporazuma je tudi nekoliko bolj poudarjena prednost učencev in študentov iz delavskih in kmečkih družin, ki se odločajo za kadrovske štipendije, če pa teh ne morejo dobiti (vendar iz objektivnih razlogov) pa prednost za štipendije iz združenih sredstev, vendar takrat, ko se odločajo za deficitarne poklice, ki jih določajo skupnosti za zaposlovanje v soglasju z združenim delom.

Pravico do štipendij iz združenih sredstev naj bi imeli tisti dijaki in študenti, pri katerih dohodek na družinskega člana ne presega zamenjane mesečnega neto osebnega dohodka v SR Sloveniji, ki je vsako leto posebej določen, in to po zakonu in s sindikalno listo. Zamenjani mesečni neto dohodek znaša za 1977. leto 2162 din.

Sedanji visok materialni cenaz ob uveljavljanju pravice do štipendije iz združenih sredstev je omogočal in vplival na neugodno uresničevanje načela povezovanja mladih neposredno z združenim delom, saj je bila obvez-

nost pri prejemanju štipendije iz združenih sredstev manjša kot pri kadrovske štipendiji, bila pa je tudi ugodnejša za štipendiste, ker niso bili vezani na izbiro študijske usmeritve. Celotni učni uspeh ni bil pomemben, štipendije iz združenih sredstev so bile torej manj obvezujoče in ugodnejše ter so se zato mladi raje odločali za njih.

Predlog spremenjenega družbenega dogovora predvideva pri dodeljevanju kadrovskih štipendij poleg učnega uspeha še upoštevanje socialnega elementa, kar pomeni, da morajo imeti pri podeljevanju kadrovskih štipendij prednost štipendisti iz združenih sredstev oziroma tisti, ki sicer še nimajo štipendije iz združenih sredstev, izpolnjujejo pa pogoje za pridobitev take štipendije.

Vzrok za novi osnutek samoupravnega sporazuma, ki je bil sprejet pred dvema leti je predvsem v upadanju števila razpisanih in podeljenih kadrovskih štipendij in edini kriterij učni uspeh, ker se je izkazalo, da so prejeli štipendijo tudi učenci in dijaki, ki omenjene štipendije niso bili potrebni.

Seveda je potem lahko reči: kaj pa naredite mladi, saj nič ne delate. Požvižgam se na mladinsko organizacijo, imam dovolj drugih opravil. Ali se lahko opraviči take besede mlademu človeku?

Nadalje je problem v tem, da nam manjka dobrih kadrov v mladinski organizaciji. Organizirali nismo nobenega seminarja ali tečaja. Naši mladinci so se udeležili le nekaterih seminarjev, ki jih je organizirala občinska konferenca ZSMS.

Gozdovi Bosne molče, spomeniki govore...

Kozara je bila zavita v meglo, skozi katero so prodirali le vrhovi mogočnih smrek, ki so molčale kot da bi hotele s svojim molkom poudariti vso globino doživetega obdobja velike revolucije, neusmiljenih borb in trpljenja.

Sredi velike jase stoji veličasten spomenik obdan z velikimi kamnitimi bloki. Se mnogim rodovom bo pomenil simbol nepremagljivosti in simbol zmage nad zlom. Včasih je megla gosto ovila spomenik, a potem se je spet pokazal iz megle. Spomenik je govoril v imenu tisočev: tu smo in tu bomo ostali kljub vsem viharjem, tu je naša domovina in dokler branimo njo, smo nepremagljivi...

To je le kratek zapis s tridnevnega potovanja po poteh partizanske Bosne, ki ga je organizirala Zveza rezervnih vojaških starešin in, katerega so se udeležili 4 člani naše delovne organizacije. Avtobus je odpeljal iz Izole dne 16. 9. 1977 ob tretji uri popoldan. V Kopru se nam je pridružil še en avtobus, in naše potovanje se je pričelo. Bila je že noč in le žar svetilnikov je prihajal do nas z otoka Krka, ko sta avtobusa zapustila v Senju obalno magistralo in odbrzela v smeri Plitvic in Bihača. Po 14 letih sem ponovno videl luči Senja — tistega Senja, ki sem ga tolikokrat gledal z morske strani. Oglašala se je burja in v meni prebujala že skoraj potopljene spomine na senjski kanal, na ledeno burjo, ki prevzame v tem kanalu z mračno slutnjo tudi izkušene pomorce.

Bila je že skoraj polnoč, ko smo prispeli v Bihač. Drugi dan nas je asfaltna pot vodila v Drvar, iz Drvarja v Jajce, da bi naslednji dan že lahko skozi sotesko Vrbasa hiteli skozi Banja Luko in Prijedor proti Kozari. Pot nas je na povratku vodila

Menim pa, da bi se stanje zelo spremenilo, če bi se koordinacijski svet redno sestajal ter sprejemal tudi sklep s področja stanovanjskih in socialnih zadev, problemi v zvezi z delovnimi mesti itd. V takem primeru bi se mladi verjetno v polnem številu vključili v ZSMS in postali aktivni člani, saj so to problemi, ki pestijo marsikatero mladega in zanje sam težko najde rešitev.

Sam nekaj stvari na hitro napisanih in danih v premislek mladim, pa tudi ostalim v podjetju!

proti Glini in Zagrebu. Za nami so ostali bosanski gozdovi, doline, doline in pobočja, ki jih pozivljajo ovce, konji in goveda. Plodne ravnine proti Zagrebu je zavijala vse gostejša noč in ko smo prispeli spet domov, se je že prebujalo ponedeljkovo jutro. Za nami je ostalo več sto kilometrov poti, a v nas nepozabni spomini. V teh spominih se bom še mnogokrat vračal v Bihač, v dvorano, kjer je bilo prvo zasedanje AVNOJ, kjer je bilo drugo zasedanje AVNOJ, v drvarsko pečino nad rečico Unec, katero so borci — partizani z nadčloveškimi napori branili, da bi branili in odbranili Tita ter z njim svet svobode, ki je tistega 25. maja leta 1944 že prihajal vse bližje.

Kako mračna podoba sveta je bila takrat, ko je bilo prvo zasedanje AVNOJ v Bihaču. Oblak fašističnih hord se je raztezal vse do Stalingrada — in vendar to ni uničilo čvrste vere v bodočo zmago in načrtovanja lepše bodočnosti za naše narode in narodnosti. Ko je bilo drugo zasedanje AVNOJ v Jajcu, je bila bitka pred Stalingradom že mimo. Za Napoleonom in nemško-avstrijskimi armadami iz prve svetovne vojne, so se takrat že pričele vse hitreje vračati proti zahodu tudi divizije tretjega rajha. Hitler je zasedel Ukrajino in prodrl s svojimi trupami do obal Atlantika. Bosne ni nikoli zasedel, kajti Bosna niso bila le mesta, temveč vse tiste gorske vasi, doline in gozdovi, kjer so partizani vedno znova dokazovali, kdo je v svoji domovini gospodar.

Gozdovi Bosne molče, tiho teče Vrbas globoko v soteski, a spomeniki in spomini bodo stali in večno opozarjali svet, da svoje domovine ne damo nikomur — pa naj bo borba za njo še tako krvava.

Elija Dolgan

Informacije o novih merilih in kriterijih za dodeljevanje stanovanj

Odbor za pravice iz dela je na svoji 14. redni seji, dne 11. 4. 1977 sprejel sklep, da se pripravi nov sistem meril in kriterijev oziroma prednostno tabelo, ki bo služila za nadaljno reševanje stanovanjskih vprašanj.

Na osnovi omenjenega sklepa so bila izdelana nova merila in kriteriji za dodeljevanje stanovanj.

Spremembe se nanašajo na 19., 20. in 47. člen Pravilnika o načinu formiranja in uporabe sredstev sklada skupne porabe. Na osnovi meril je bilo izvedeno pozicno točkovanje 12 prasilcev.

Nova merila točkovanja so bila dana v razpravo vsem DS in objavljena na oglasnih deskah.

Vsaka pripomba, ki bi bila dana na ta predlog meril bo dobrodošla.

Nuša Pavlin

Sindikalni izleti

V Kumrovec

Sindikalna organizacija TOZD »IRIS« je 3. 9. 1977 organizirala enodnevni izlet, ki se ga je udeležilo okoli 200 članov. Na poti do končnega cilja smo se odločili za ogled tovarne Straže v Rogatcu, ter tovarne za predelavo krompirja v Mirni na Dolenjskem. Obenem smo počastili tudi življenjski jubilej tov. TITA, 40-letnice prihoda tov. Tita na čelo KPJ, ter si tako izbrali za končni cilj Kumrovec.

Na izlet smo se dalj časa pripravljali. Prijavilo se nas je veliko število, zato smo se razdelili

bus ter z zamudo nadaljevali pot. Naša skupina je odšla na Stajersko. Pot je bila dolga in železci so se nam začeli prebujati. Malico smo imeli organizirano v Rogatcu, zato se nismo ustavljali in zgubljali časa, da bi kje jedli. Ura se je bližala dvajseti, tisti bolj »debeli« smo pričeli vzdihovati od lakote. Končno smo prispeli do prvega cilja. Tu smo si ogledali TOZD tovarne steklene embalaže Straža. Z zanimanjem smo opazovali potek dela, ter ga primerjali z delom v naši delovni organizaciji. Čeprav to delo poteka po sodobnem tehnološkem postopku, so pogoji dela v tej tovarni težki. Prah, ropot in vročina so nas

Se drugi del udeležencev izleta TOZD IRIS

Tu smo si ogledali domačijo v kateri je tov. TITO preživel otroška leta, ter novogradijski Dom borcev NOV in mladine Jugoslavije. Vesela družba se je naužila domačnosti ter prijetnega zagorskega kraja in kakor, da bi pozabili na težave, ki nas pestijo v vsakdanjem življenju, smo z istim razpoloženjem nadaljevali pot. Ogledali smo si še spomenik Matije Gubca, voditelja slovensko-hrvatskega kmečkega upora in muzej.

Do Izole nas je čakala še dolga vožnja; čeprav je bil že marsikdo utrujen, se je vedno bolj slišalo veselo petje naših žena, ki so bile na tem izletu v večini.

V Ivančni Gorici smo večerjali in nadaljevali pot.

Večina izmed nas je izrazila željo, da bi morali takih izletov organizirati še več.

V poznih večernih urah smo se vrnili domov.

Zapisala:
R. B.
G. M.

Del udeležencev izleta TOZD IRIS

v dve skupini. Dva avtobusa sta odpeljala proti Stajerski, dva pa na Dolenjsko.

V zgodnjem sobotnem jutru smo se zbrali pred »Lipo« v Izoli, ter napolnili avtobuse do zadnjega sedeža. Dobro razpoloženi s pesmijo in harmoniko smo se odpravili na pot, niti okvara na enem avtobusu ni pokvarila razpoloženja. Zamenjali smo avto-

spremljali po proizvodnih halah vse do kontrole in pakirnice. V kratkem pogovoru z delavci smo se seznanili z njihovimi problemi.

Po zanimivem ogledu smo odšli na težko pričakovano malico in nato lažje nadaljevali pot v Kumrovec, kjer smo se srečali z ostalimi, ki so že prišli z Dolenjske smeri.

Odhod avtobusa izpred Lipe je bil določen ob 5. uri zjutraj. Odpeljali smo se le s polurno zamudo, kar pa za take prilike ni pretirano. Sofer nas je najprej po zvočniku lepo pozdravil, nam dal nekaj navodil kako naj se vedemo in nas zaprosil, naj mu ne »šporkamo« preveč avtobusa. Potem je naš referent za glasbo raztegnil svojo harmoniko, tako da se je še precej zaspani narod prebudil. Malo pozneje pa se je zaslišala tudi pesem.

Pri motelu na avtocesto nas je sofer nagnal na prvo piš-pauzo in seveda brez kavice tudi ni šlo. Nato smo veselo nadaljevali pot mimo še zaspane Ljubljane proti Vranskemu, kjer nas je čakala topla in izdatna malica. Harmonikar nas je najprej najavil s polkami, mi pa smo prikorakali za njim in složno planili na pečenice z zeljem.

Malica nas je spravila še do boljšega razpoloženja, tako da smo tudi po zvočniku slišali nekaj dobrih šal. Najboljša je bila humoreska, ki jo je prebrala Danila. Mi sicer humoreske nismo v celoti slišali, očitno pa je bila zelo smešna, kajti po zvočniku se je v glavnem razlegal le njen smeh.

Da bi iz izleta odnesli tudi nekaj znanja, nas je Miša opozorila, da zelenje ki raste na njivah ob cesti ni fižol, temveč je to hmelj, katerega se uporablja za izdelavo piva. Verjeli smo ji, kajti prepričani smo, da se ona na fižole dobro razume.

V Celju se nam je pridružil še naš predstavnik tov. Vanovšek. Naslednja postaja je bila na novi avcesti Celje-Maribor, kjer smo tudi prvič degustirali refošk, ki smo ga imeli s seboj in strokovno ugotovili, da se ne bo v Izoli vrnila niti kapljica. Cesta je zaenkrat še samo enopasovna, verjetno jim je zmanjkalo finančnih sredstev (ta pojav je pri

nas precej pogost). Je pa zelo lepa, posebno ker se vije po pokrajini z bogatimi naravnimi lepotami.

Okoli 11. ure smo prispeli v pivovarno Talis. Tam so nas sprejeli: pomočnik gl. direktorja tov. Vohar, predsednik sindikata tov. Petrovič ter ing. Majer, ki nam je razkazal in razložil potek proizvodnje piva. Med ostalim nam je povedal, da letno proizvedejo okoli 400.000 hl piva. Vsa proizvodnja je avtomatizirana, tako da je v pivovarni zaposlenih le okoli 100 ljudi. Imajo pa vse tako prirejeno, da lahko kadar koli če se pokaže potreba, z minimalnimi stroški povečajo kapacitete še enkratno. Okolice tovarniškega poslopja imajo čisto in lepo urejeno, povsod je veliko rož in negovane trave. Tudi nam bi ta urejenost lahko služila za vzgled, saj je počutje delavcev odvisno tudi od okolice. Pri nas je to sicer malo težje izvedljivo, toda z dobro voljo bi se dalo marsikaj doseči.

Po končanem ogledu pivovarne so nas povabili na degustacijo svojih poznanih piv. Tam smo še malo poklepetali in odšli na ogled mariborskega muzeja. Muzej je zelo zanimiv (vsaj za nekatere) saj prikazuje zgodovinski razvoj tega področja. Najbolj sta zanimivi zbirka narodnih noš, ki je ena najlepših v Sloveniji in pa zbirka vojaških uniform. Po ogledu muzeja smo odšli skozi mariborski park, ki je znan po lepoti, urejenosti in čistoti. Imeli smo v planu tudi ogled akvarija, toda ni nam uspelo, ker je bil zaprt. Zato smo nadaljevali pot k trem ribnikom, katere bi lahko mirne duše preimenovali v tri mlake, kajti o ribah ni tukaj ne duha ne sluha. Lahko si ogledaš le ločje s katerim so ribniki poraščeni in če imaš srečo lahko v mlakuži zagledaš tudi kakšno žabo.

No, vse to ni vplivalo na naš dober tek, ker je prijetno urejena restavracija ohranila svoj do-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Pred spomenikom Matije Gubca

bri sloves in nam pripravila zelo okusno kosilo. Razpoloženje je bilo na visoki ravni, saj je za to skrbel naš neutrudni muzikant in bogato obložena miza. Burnega aplavza je bil deležen tudi 12-letni sinček našega predstavnika iz Maribora tov. Kranerja, ki nam je zaigral in zapel nekaj zelo lepih pesmic.

Pred kosilom je imel govor naš vodja tov. Milivojevič, ki se je v imenu Delamarisa zahvalil tovarišem iz Talisa za lep sprejem in jim predal skromno darilo ter jih povabil na obisk v Izolo. Tudi predstavnik Talisa je imel kratek pozdravni govor in nam predal darilo, ki si ga člani našega kolektiva lahko ogledajo v rdečem kotičku v Irisu. Vsi smo dobili tudi Talisove značke in nalepnice.

Ker se je kosilo precej zavleklo je odpadel ogled mesta. Zato smo se vkrcali na naš avtobus in se odpeljali proti prelepemu Pohorju do našega cilja, to je bil železničarski dom.

Razporedili smo se po sobah in nekateri so si privoščili tudi malo počitka. Neka tovarišica-dama si je ob pogledu na dvoposteljno sobo globoko oddahnila, kajti sodelavci so ji že do-

ma strokovno razložili, da so v planinskih domovih samo skupna ležišča z najmanj 10 ležišči. Ker se pa ona spozna le na nižinske domove, si nikakor ni mogla predstavljati kako se da v taki gužvi spati. Tudi ta problem je bil rešen, saj skupnih ležišč v domu ni bilo.

Nato smo se nagneti v sobo kjer so po televiziji prenašali košarkaško tekmo med Jugoslavijsko in Sovjetsko zvezo. Navijanje je bilo tako bučno, da je odmevalo daleč po Pohorju. Tako je tudi zmaga naše reprezentance pripomogla k še boljšemu razpoloženju.

Po večerji se je začelo vesplošno rajanje. Čeprav je steklo po naših grlih precej refoška, smo bili zelo disciplinirani. Kako ne bi bili? Saj nam je naš vodja puta cel dan polagal na srce: disciplina, disciplina... Rajanje se je nadaljevalo pozno v noč, vendar pa ni nikomur ušlo nekaj ur potrebnega spanja. Seveda je bilo pred spanjem še precej rogoviljenja po hodnikih. Nekdo je iskal po stopnišču muziko, moški z brki je tekal po hodniku v ženski srajci itd. Vendar pa je vse premagala utrujenost in kmalu je zavladala tišina.

Zjutraj smo bili vsi zelo navdušeni nad štajersko kislino, ki je marsikoga ozdravila. Imeli smo tudi dva vztrajna zapanca, ki se nikakor nista hotela prikazati na beli dan. Po dolgem čakanju sta se le prikazala in pozdravili smo ju z burnim kričanjem. Obljubila sta, da se to ne bo zgodilo nikoli več. Čakanje pa je bilo za nas kar prijetno, saj je sijalo toplo sonce, kar pa je Peter takoj izkoristil za naše ovekovečenje.

Prvi cilj tega dneva je bila kočica na Arehu. Pred kočico smo nalezeli na zaplato snega. Nekateri so nam hoteli dokazati, da je sneg mrzel in moker, za kar jim seveda nismo ostali dolžni in kepe so letele na vse strani. Koča je nova, narejena v alpskem stilu in je čudovita. Na brzino smo si jo ogledali, spili kavico in odhiti dalje proti Trem žebliem, da se poklonimo spominu na borce padlega Pohorskega bataljona. Gozdna cesta se je vila po vrhu Pohorja med čudovitimi pohorski gozdovi. Po polurni hoji smo prispeli na prizorišče zadnjega boja Pohorskega bataljona ter položili venec na grob padlih. Gost in temačen gozd nam je v trenutku prestavil misli za mnogo let nazaj na bojišče, kjer se

je 65 obkoljenih borcev zaman upiralo veliki premoči Nemcev. V takih trenutkih se najbolj zaveš kako neusmiljena in kruta je bila borba za svobodo.

Po serpentinah smo se nato počasi spuščali v dolino in naprej do Slovenske Bistrice, kjer nas je čakalo zadnje kosilo. Tu smo tudi zaključili z našim refoškom in se poslovili od našega stalnega spremljevalca iz Talisa. V Celju se je od nas poslovil tudi naš predstavnik in nas za zaključek povabil v Merkatorjevo restavracijo. Tu smo se ob zvokih naše harmonike še enkrat zavrteli, zapeli nekaj domačih in se poslovili.

Tudi pot nazaj se je nadaljevala v veselem vzdušju. Čeprav so si nekateri zaželeli krofov, se v Trojanah žal nismo ustavili. Bila je namreč taka gneča, da bi morali čakati na krofe celo večnost. Zato smo nadaljevali pot proti domu. Še zadnja pavza na avtocesti in že smo bili v Izoli. Zahvalili smo se prijaznemu in simpatičnemu šoferju ter se razkropili po domovih.

Preživeli smo dva čudovita dneva, tako da si lahko zaželimmo čimveč takih izletov.

Avrelija Blažević

25. november

Referendum za združitev

- Delamarisa
- Droge
- Koloniale